

Kedves András!

Majdnem két hónapig nem voltam itthon. Amikor sürgönyöd megérkezett, mindjárt választottam egy elbeszélést. Ezt mellékelten az Irodalmi Évkönyv számára küldöm is. Hát természetesen, nem tudom, hogy mi lesz a könyvben, de reád bízom magam. Én már olyan sokat adtam azért, amit szellemi tisztességnek tartok, hogy nem könnyen közlök írást. Jelen vonatkozásban még külön aggályaim is vannak, melyeket azonban a Te személyed nagyban enyhít. Aggályaimat két jelenség táplálja. Egyik az, hogy már három könyvem romániai magyar nyelvű kiadására van szerződés, a három közül kettőre már legalább két éve. S ezek mai napig nem jelentek meg. A másik a két háború közötti irodalom újjáértékelési folyamata, mely szerintem rosszul indult és rosszul halad. Kár, mert amit újjáértékeltek, azt majd ismét újra kell értékelni.

Kérlek, tartsátok ébren azt a gondolatot, hogy alkalmas időben hosszabban szeretnék a szülőföldön élni.

Nagyon szépen megköszönném Neked, ha alkalomszerűen átmennél Magdihoz a Köteles utcába, s megmondanád neki, hogy ismert nagylelkűségével küldjön az öcsémnek ötszáz lejt. S az utalvány mellett egy levelezőlapon írja meg, hogy a pénz az öcsém lányának szól, esküvői ajándék.

Nagyon jól esett, hogy szerető aggodalommal gondoltál reám. Elég jól vagyunk, csak a gondjaink, különösen lelkileg, elég nagyok. Most jelent meg *Jégtörő Mátyás* című könyvem, román részről is rendeltek belőle, s így bizonyára látjátok. Készül egy dráma, erdélyi színhellyel, 1944-ből. Remélem, lesz valami belőle.

Feleségednek tisztelő kézcsókomat küldöm, Alizka barátsággal köszönti. Téged abban az örömben üdvözöllek, hogy könyvednek itt komoly sikere van. ❀

Budapest, 1957. július 10.

Tamási Áron